

Ηλίας Πολίτης

Γεννήθηκε στις 27 Ιούλη του 1978 στην Ελασσόνα. Μεγάλωσε και ζει στην Θεσσαλονίκη. Είναι απόφοιτος της Ιατρικής Σχολής του Α.Π.Θ.

Παρακολούθησε θεωρητικά μαθήματα Φωτογραφίας και Ειδικές Τεχνικές Σκοτεινού Θαλάμου στο Πνευματικό Κέντρο του Δήμου Ελευθερίου-Κορδελιού. Εδώ και δέκα χρόνια είναι ενεργό μέλος της φωτογραφικής Λέσχης «Φωτοπόροι». Έχει συμμετάσχει σε πολλές Ομαδικές Εκθέσεις και τον Δεκέμβρη του 1998 παρουσίασε την πρώτη του Ατομική Έκθεση στο Πνευματικό Κέντρο του Δήμου Ελευθερίου-Κορδελιού με τίτλο «ΣΤΙΓΜΕΣ ΖΩΗΣ». Το θέμα της έκθεσης αφορούσε το γυναικείο πορτρέτο ως έκφραση των διαφορών εκφάνσεων του συναισθήματος που αντλήθηκε σε διάφορες στιγμές μέσα από το καθημερινό του περιβάλλον. Τον Νοέμβριο του 2006 παρουσίασε τη δεύτερη ατομική του έκθε-

ση με τίτλο «ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΡΟΗ» μια σειρά φωτογραφιών με έγχρωμα τοπία. Στις 21 Μαΐου του 2007 παρουσίασε την τρίτη του ατομική έκθεση η οποία είναι βασισμένη στην ποιητική συλλογή «Ακάνθινη Πόλη» του Γ. Αλισάνογλου και έλαβε χώρα στο café «Λ. Νίκης 35». Τον Νοέμβριο του 2007 παρουσίασε την τέταρτη ατομική του δουλειά με τίτλο «ΓΥΜΝΑ ΝΤΥΜΕΝΑ ΔΕΝΤΡΑ» μία σειρά ασπρόμαυρων φωτογραφιών με θέμα τα δέντρα στο φυσικό τους περιβάλλον.

Έχει παρουσιάσει δύο θεωρητικές ομιλίες με περιεχόμενο «Ειδικά θέματα φωτογραφίας» και «Το προσωπικό στυλ του φωτογράφου».

Κατά καιρούς αρθρογραφεί για θέματα φωτογραφίας σε περιοδικά τέχνης και πολιτισμού.

Η φωτογραφία αποτελεί για τον ίδιο ένα τοπίο αισθητικής αναζήτησης, προσωπικής εξερεύνησης και ατομικής έκφρασης.

Γυμνά ντυμένα δέντρα

Αντιπαραβολή άσπρου μαύρου μέσα στο φυσικό τοπίο. Δέντρα άλλοτε γυμνά άλλοτε ντυμένα έρχονται να προσθέσουν την παρουσία τους μέσω της φορμαλιστικής τους απεικόνισης στον φυσικό τους χώρο. Απλώνουν τα κλαδιά και τα φύλλα τους στον αέρα, τις ρίζες τους στο χώμα για να νευρώσουν ένα τρισυπόστατο περιβάλλον μέσα στο οποίο ζουν. Κάποτε στέκονται απόμερα και θαρρείς κοιτάζουν αποσβολωμένα χτυπημένα από κάποια τραγική μοίρα. Κάποιες φορές προβάλλουν κεντρικά σε όλο τους το μεγαλείο και την ομορφιά που τα διέπει. Ενίοτε καθρεφτίζουν τον εαυτό τους μέσα στο νερό σαν να θέλουν να τον παρατηρήσουν. Τα δέντρα σε όλες τους τις εκδοχές και τις εκφράσεις είναι πηγή ζωής. Ένα σύμβολο μέσα στο οποίο συμπυκνώνεται η ανθρώπινη ύπαρξη. Η δική μου προσπάθεια δεν αποτελεί τίποτα άλλο παρά μια απόπειρα να προσεγγίσω αυτό ακριβώς το στοιχείο μέσω της φωτογραφικής απεικόνισης.

